

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
окрѣдь рукою святѣйшаго 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнам., повѣстей" выходитъ по 2 почат. ар
кѣмъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца.
Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листы, посыпки и рекламиація наложитъ первоначальнаго
подъ архивомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаютъ толькъ на попорядокъ застера
жено.
Подлинное чило стоить 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣгъ однок
строкъ початокъ.
Рекламиація неопачаній болѣе бѣгъ порта
Предплату наложитъ первоначальнаго франко (найдущимъ
вотоюль переказомъ) до: Администраціи часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

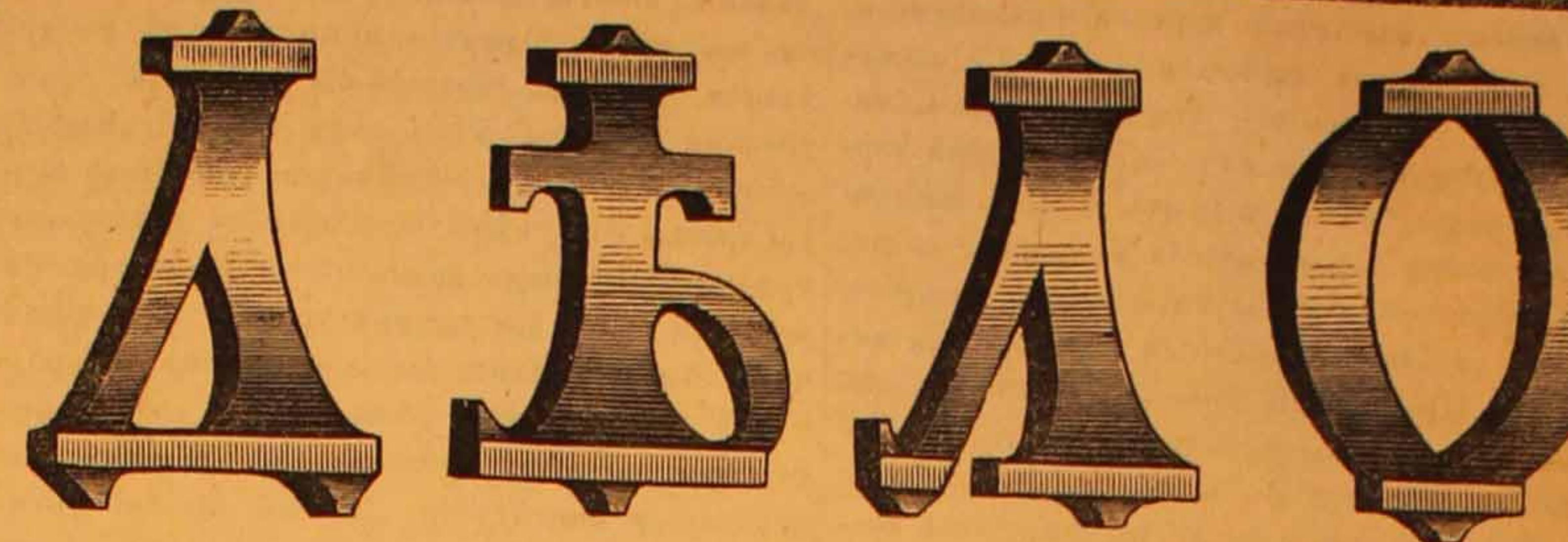
Съ днемъ 1 (13) липня розпочи-
нається III кварталь сегорбочного видавництва
"Дѣло". Просимо про то всѣхъ П. Т. нашихъ
Предплатниківъ, котримъ предплата теперѣ кон-
читься, о дальшу предплату, а залигаючихъ съ
предплатою о виробнаннѣ тої-жъ, тымъ бѣль
ше, що будемо мусѣти перерывать высилку
всѣмъ, котрій до 1 (13) липня не виробнюють
залежостей, щоби черезъ змененіе накладу
зменити и видатки видавництва.

Ново приступаючій Предплатники на "Би-
бліотеку наизнаменитихъ повѣстей" доста-
нуть даромъ початокъ (6 аркушівъ) зачатокъ
повѣсти "Два мѣста" Дикенса.

НОВА ФАЗА ВЪ СПРАВѢ ПРОПИНАЦІЙНОЙ.

Въ р. 1874 по довгихъ газетныхъ спо-
рахъ и дебатахъ галицкій соймъ краевый
ухваливъ уставу о "выкупнѣ пропинації" по-
сліа внесеніи звѣтствого "доморослого" галиц-
кого финансиста, пок. Кшечуновича. Після
§. 3. тоги уставы включне право вышику
горѣвки має лишити при управненыхъ (т. е.
при панахъ) черезъ 26 роківъ; після §. 17.
тоги періодъ має розпочатися ажъ тоги, коли
краева комісія пропинаційна се едиктомъ ого-
досите. Комісія та, вложена въ семи членовъ,
а именно въ замѣтника, двохъ делегатовъ
видѣлу краевого, одного заступника управнен-
нихъ, двохъ урядниковъ політическихъ и од-
ного урядника судового, може назначити той
речинецъ ажъ тоги, коли для кожного вла-
стителя суза выкупна буде означена и до-
татчі приходи выданій для пановъ станутся
правосильними.

Огъ часу видання тоги уставы минуло якъ
разъ десяти лѣтъ. Комісія прадає; капиталъ
на выкупнѣ пропинації въ оплату шинкар-
скій и іншихъ доходівъ складається; — але
констатованіе доходівъ пропинаційнихъ, т. е.
тої сумы, яку "управненій" повинні будуть
остаточно одержати, іде дуже помалу. Нашъ
пок. Володимир Навроцкій, пишучи ще 1875
року про пропинацію галицку, кончивъ слѣ-
дуючимъ побожнімъ звѣтненемъ: "Дай Боже
комісії пропинаційній пильности и —
доброї волї, щоби закінчила справу пропина-
ції якъ вайскорше и оголосила початокъ 26-

Предплати на "Дѣло" для Америкі:		для Россіи:
на пѣмъ рокъ	12 кр. на пѣмъ рокъ	12 рубл.
на пѣмъ року	6 кр. на пѣмъ року	6 рубл.
на четврт року	3 кр. на четврт рок.	3 рубл.
за додатокъ: "Библиотека":	за додатокъ: "Библиотека":	
на пѣмъ рокъ	16 кр. на пѣмъ рокъ	16 рубл.
на пѣмъ року	8 кр. на пѣмъ року	8 рубл.
на четврт року	4 кр. на четврт рок.	4 рубл.
за замѣт додатокъ:	за замѣт додатокъ:	
на пѣмъ рокъ	15 кр. на пѣмъ рокъ	15 кр.
на пѣмъ року	7-50 кр. на пѣмъ року	7-50 кр.
на четврт року	3-75 кр. на четврт року	3-75 кр.
за додатокъ: "Библиотека":	за додатокъ: "Библиотека":	
на пѣмъ рокъ	19 кр. на пѣмъ рокъ	19 кр.

Справы церковно-економичній.

In hoc signo vinces.

II.

Магазинъ церковный при "Народной Торговли".
(Дальше.)

Наши мѣстами достаются въ значнѣй части сї артикулы не лишь въ найгрошіхъ сортахъ, але просто въ фальсификатахъ. Артикулы пѣдь назвою "свѣтло церковне" — сї буває найпослѣдній рѣдь стеарини. Олива — сї олії рѣпаковий, котрый дуже отповѣдный до смарованія машинъ, но певно ще не годячій-ся до таинственного ужитку церкви. Вино — сї толькъ слава, що то вино: проста аналіза черезъ органы нюху и смаку выкаже, що въ томъ фабрикатѣ нема неразъ нѣ краплѣ вина.

Въ виду такої радостної евентуальности однімъ толькъ турбуєся одинъ въ репрезентантовъ нашої власти автономичної, секретарь видѣлу краевого и кореспондентъ "Спасу". А турбуєсь онъ тымъ, що "управненій" артикулъ пѣдь назвою "свѣтло церковне" — сї буває найпослѣдній рѣдь стеарини. Олива — сї олії рѣпаковий, котрый дуже отповѣдный до смарованія машинъ, но певно ще не годячій-ся до таинственного ужитку церкви. Вино — сї толькъ слава, що то вино: проста аналіза черезъ органы нюху и смаку выкаже, що въ томъ фабрикатѣ нема неразъ нѣ краплѣ вина.

И ужиткови такихъ артикуловъ изъ стороны поодинокихъ церквей нема чому дивуватися. Но въ откі-жъ они сї артикулы потагають? Зъ свого локального торговельного центра, с. в. въ найближній мѣстечко, егозъ въ жидовскихъ крамниць. Потагати ихъ въ откі инде, въ дальніго центра, бѣль фирмъ солидныхъ, сї було имъ просто неможливе. Комуникація сї свѣтломъ може для нихъ бути утруднена черезъ отдаленіе бѣль большого мѣста, бѣль желѣзницѣ; недостатокъ бѣльшого засобу матеріального, котрый бы имъ позволявъ запровіянтуватися въ бѣльшу скількості сїхъ артикуловъ, при якій вже и видатокъ на транспортъ черезъ низьку цѣну артикуловъ выплатись-бы, недостача пивницѣ, де можна-бы вино переховувати черезъ довшій часъ, іншъ въ рештѣ мѣсцевій обставини, якъ старобѣдушкастрия т. д. Знову-жъ спроваджувати по колька фунтівъ свѣтла, фляшку вина почтою, — разъ, що не вигодно, а друге, що дорого, бо въ томъ разѣ справдѣ не выплатится шкірка за висправу. Огже въ сїхъ случаяхъ побирають ними сїхъ артикуловъ хочь и найпослѣдній-шихъ, і възглядно дорогихъ, въ таихъ невластивихъ рукахъ, есть для нихъ не только найдогднійше, але єдино можливе.

Коли поодинокій церкви, уживаючи таихъ артикуловъ, можуть бути оправданій, то поступованье церкви загально, якъ такого чутливого духовного организму, трудно собѣ объ-

Чистость языка.

Написавъ Михайло Подолинський.

II.

Огновѣдь на пытанье, що сї въ властио чистотѣ языка, на позбръ дуже проста и легка. Самъ здоровий розумъ немовѣ-бы то бѣльча на сї пытанье и дослідно заглянути толькъ до першої-лучшої бѣльшої граматики яког-небудь языка, щоби поінформуватися въ сїй справѣ. Зъ граматикъ дѣзнаємося заразъ, що пѣдь чистотою языка розуміється униканье 1) варваризмовъ (макаронизмовъ), 2) неологизмовъ, 3) ідіотизмовъ (провинціализмовъ, діалектизмовъ), 4) архаїзмовъ. Коли переведемо вѣті языми на зору змінний для насъ языка, то показуємо, що означають они: 1) слова чужі, 2) слова неархівній кованій, 3) нарѣчевій и 4) пристарѣлій. На все те вгодиться и здоровий розумъ и доси було-бы все въ порядку, бо въ граматикѣ выходило-бы на те, що чистотѣ языка полягає на рѣчи въ цѣлості дуже природній, простий и легкий. Але отъ заразъ и клоуна. Аль въ звичайний здоровий розумъ, анѣ інвіка граматика не поясняє намъ того явища, що бѣкъ то берутся вѣті тії занечищеня языка? Чи суть они лишь наслѣдкомъ недбальності, або заровнѣвності, деянья писменниківъ, der Puppenschreiber, якъ же Лютеръ, чи може треба глядати ихъ причини де инде и глубше?

Правда, бувають часами и такій "мудраний канцеляристъ", Puppenschreiber и Linn prediger, що то чи въ политичнаго фанатизму, чи въ неузвѣтвѣ "sich lassen dünken, sie hätten Macht genug deutsche (або яку іншу) Sprach zu andern", — бувають писателі, котримъ відіється, що они въ силѣ укувати новий языкъ, або перекувати одинъ якій-небудь языки на другій. Але исторія учить, що такої штуки доказати що вѣкому не удалося, бо якъ (якъ о томъ переконаються читателі въ третої

какже Вильгельмъ Гримъ: Die Sprache ist kein Menschenwerk; sie hat eine Seele die ihr bei ihrer Entstehung verliehen und nicht von einem Menschen eingehaucht ist. Все жъ таки и можливость такої помылки, що немовѣ-бы то справдѣ можна въ штучній способѣ переіначити языку або перекувати его на другій, вже и та можливість помылки мусить мати яку-таку пѣдставу, а о вѣтмъ тѣмъ мовчить граматика.

Такожъ, якъ вѣдомо, навѣть и нарѣчевій говоры несвободній бѣль множества чужихъ слівъ та бѣль свѣвласніхъ слівъ и формъ, не повторюючихъся нѣгде вже бѣль на цѣломъ обширѣ языка, до котрого сї нарѣчіє належить. Такъ само знаємо, що и найобразованій-ший бесѣди суть переповній вѣтми можливими родами наведеныхъ нами пѣдь граматикѣ прогрѣшень противъ "чистоты языка". Самъ одинъ нѣмець языку має словарѣ съ 30.000 чужими словами, уживаними въ сїмъ языцѣ. Кѣлько-жъ то крѣмъ сихъ 30.000 варваризмовъ мѣстить бѣль ще и неологизмовъ, ідіотизмовъ и архаїзмовъ? Чи сї може справдѣ лишь простий случай, вовсімъ необходячій нѣкую поважну граматику, що вѣтъ о тѣмъ мовчать?

Але що важнѣйше, граматики не толькъ не объясняють причини занечищеня языка, але позволяютъ навѣть въ деяньяхъ слухачахъ "уживати такъ слівъ чужихъ, якъ и каноніхъ и пристарѣліхъ". Кромѣ того звертаються они звичайно лишь противъ спѣхового, сучасного занечищення языка; про старий же, давній-ший они звичайно замовчують. Коли жъ однакъ заглянемо до докладніхъ историчніхъ словарівъ образованыхъ языковъ, то переконаємося скоро, що многій вѣтъ найбѣльше уживанихъ сего дня нѣмецкихъ, французкихъ, англійскихъ и т. д. слівъ, були первоначально прогрѣшненіями противъ чистоты языка, т. е. словами чужими, каноніми або нарѣчевими, котрій почуюмо въ усті звичайного простого

чоловѣка. Словомъ, якъ въ природѣ нема ти-
півъ, нема родѣть, а суть індивідуа, одини-
цѣ, — такъ само и говореній якій-небудь языкъ
не есть властиво ще языкомъ, а есть доперва
говоромъ нарѣчіє якогось языка. Доперва
письменний языкъ, маючій вже давну и велику
литературу, може назватися языкомъ,
якъ ще и бѣль, якъ довго нимъ говорится и
цишається, не вичерпнє всего можливого богат-
ства и вѣтмъ прикмети якого-небудь языка, бо въ
природѣ таке неможливе. Все-жъ таки пись-
менний языкъ мѣстить въ собѣ незрвнано
бѣль загальніхъ признакъ цѣлого языка,
нѣкъ языкъ неписьменний, бо его задачею
єсть обнайти по можности якъ найбѣльше ха-
рактеристичніхъ признакъ свого языка и бути
загальнимъ, легко зрозумѣлимъ, своїмъ
въ цѣлому тѣмъ просторѣ землї, на котрому
нимъ говорится.

Тому то и перемѣна, якій мусить підпасти просто-народній языкъ, являючися въ природѣ толькъ яко говоръ и нарѣчіє, закимъ стає загальнимъ, всенароднімъ, письменнимъ языкомъ, мусить бути неваперечно не мала, хочь певно не есть она такъ значна, якъ того хотѣли-бѣ деянья наші цивілізаторы або и наші Ruppenschreiberы.

Щобъ узвити собѣ отсуто рѣчи ще нагляд-
нѣйше, представмо собѣ въ мысли языкову карту якого-небудь народу. Коли таї карта буде вѣрна и буде зроблена прикладомъ синюю краскою, то буде она представляти намъ цѣлу скалю всіхъ можливихъ синестій, почавши бѣль найбѣльшої зеленивої, а скончавши на темній фioletovoi. Коли отже письменний языкъ має стати тымъ, чимъ бути повиненъ, т. е. пересѣчнімъ, загальнимъ и спольнімъ вѣтмъ языкомъ, то мусить бѣль, (щобъ держатися дальше нашого образу, нашої синестії карты), набрати такої синестії, яка вийшла-бы, коли-бѣ выбравъ саму середину синю барву, стрѣчаючу-
ся на картѣ. Въ практицѣ однакъ выборъ той

яснити. Якъ можна будо доси стерпѣти такій
надъужитя въ рѣчакъ такои тонкои есенціо-
нально-церковной натуры? Мы не знаємо на-
вѣть о нѣакихъ приписахъ, пересторогахъ для
отповѣдного отсортовання згаданыхъ артикуловъ
въ ужитокъ церквей. Только дотычно одного
артикулу, се есть вина, выдавали нашій конси-
сторії розпорядженія съ наказами, щобъ ужи-
вати правдивого, нефалшованого вина: всказу-
вано и захвалювано деякій фирмѣ купецкій съ
тымъ артикуломъ. Но тѣ розпорядженія не мо-
гли осягнути нѣякого усавху, — а то при-
чины, що не винайдено практичного способу,
якъ тѣ розпорядженія перевести, — просто, що
не уможливлено церквамъ, черезъ отповѣдну
организацію сеи торговлѣ, уживати отповѣд-
ныхъ и доббрныхъ артикуловъ. Мы не вмѣ-
мо собѣ инакше сего поступовання вытолкува-
ти, якъ только складаючи всю вину на нашу
економичну непорадность и нерухавдсть.

Щобъ додогодити такий потребъ церквей нашихъ: увільнити ихъ въ взглядѣ економичнѣмъ отъ експлоатації, а въ взглядѣ церковнѣмъ отъ профанації, на се треба окремои торговои інституції, котра-бы виключно съїй високой цѣли: доставляти нашимъ церквамъ потрѣбныхъ до богослуженя артикулѣвъ, служила, — інституції, котра-бы черезъ свое широке розгалуженіе — побирање тыхъ артикулѣвъ поодинокимъ церквамъ учинила найлекшимъ. Інституцію тую наземо: „Магазинъ церковный“. Що въ загалѣ така інституція есть можлива, — то доволѣ буде вказати на подобну інституцію въ Петербурзѣ. Тамъ істнуетъ спеціальний магазинъ для церковного вина, магазинъ, розумѣється, зъ духовнои стороны привилейований, зъ якого побираютъ сей артикулъ найдальший діецезіи. Возьмѣмъ-же на увагу, що сей артикулъ спроваджується въ Франції (зъ Бордо), що Россія держава простора, що комуникація не така ще скрбъ улекшена, — то побачимо, що при нерѣвно бѣльшихъ трудностяхъ таке дѣло есть можливе. Що до діецезій австрійскихъ, то знаємо, що въ неоднýchъ зъ нихъ суть привилейований фирмъ, удержануючї на своихъ складахъ апробованій церковнїй артикулы: и только отъ тыхъ фирмъ діецезальныи церквамъ побирати вольно. Отже підъ тымъ взглядомъ не бувъ-бы нашъ „Магазинъ церковный“ інституцію новою на свѣтѣ. Но певно, що вѣдь взгляду на нашї потребы, на наше положеніе, вѣдь взгляду на широку цѣль, яку бнъ осягнути має, мусить бнъ дѣстати цѣлкомъ окремый, отмѣнныи характеръ. Мусимо отже въ тѣмъ окремомъ, самостойнѣмъ характерѣ сего інституту належно розглянутися.

Найперше мусимо зазначити, що на сколько-бы вава „Церковный магазинъ“ на широкій кругъ акціи, бо на всѣ артикулы, входячи въ потребы церквей, всказувати могла, — помимо того число артикуловъ, котрихъ торговлею нашъ институтъ має трудитися, мусить бути дуже-дуже ограничене. Онъ заниматися має на довго-довго только торговлею

языковой середины такъ що до граматическихъ формъ якъ и що до лексикального засобу, тои середины, котра вдоволяла-бы отъ разу цѣлый народъ и не обижала-бы нѣкого, — есть немѣрно трудный и майже не возможивый, бо досвѣдъ учитъ, що таке усталеніе граматики и словаря може наступити доперва по довшомъ часѣ, по близшомъ познакомленю народа съ самымъ собою и съ своими языковыми скарбами.

Чому оно такъ, порозумѣмо легко, коли
зажимо: 1) що народъ не маючій литеатуры
не знає ще поки що свого языка и не може
его знати, 2) що народъ не пробуждаєсь нѣ-
коли бѣ разу цѣлый, а пробуждаются звы-
чайно толькo деякій его частицѣ, переважно
одиницѣ, знаючій заледви деякій закутки цѣ-
лого языкового обшару, а часто навѣть такій
закутки, котрыхъ говоръ и нарѣчье далеко не
суть найчистѣйши и найзагальнѣйши. Тому
то видимо, що грецкій, французскій, италіань-
скій, нѣмецкій и майже всѣ інши языки по-
чинали свою письменнѣсть на почвѣ чисто на-

Не диво отже, що и у насъ поки-що формы граматичнї и засобы лексикальнї все ще хитаються межи поодинокими нар҃чіями, бо законъ природы всюды одинаковыи и неизмѣнныи. Вправдѣ маємо мы вже Шевченка, котого языкъ будь-що-будь мусить съ часомъ стати мѣродайнымъ для нашои письменности, але поки-що нѣгде правды дѣти — Шевченка и его языка не вѣдь мы ще знаємо, а такожъ Шевченко не писавъ надто богато, та биъ поетъ, не писавъ отже прозою, а намъ си и то науковои передовсѣмъ потрѣбно.

HO.
(Laurea Cuda.)

артикулōвъ властивои церковнои консумції, с. е. вина, свѣтла, кадила и олизы. Се последу-
житъ для цѣлковитого успокояння тыхъ на-
шихъ купецкихъ русскихъ фирмъ, котрѣ тор-
говлею знарядвъ церковныхъ у насъ занима-
ются и котрѣ церкви нашей и нашему обря-
дови добрѣ зробили услуги, що ихъ интересъ
не буде на нѣшо нараженый черезъ нашъ ин-
ститутъ. Щобы нашъ магазинъ мѣгъ всѣ по-
требы церковній заспокоювати, на те ще по-
треба довгого часу. Зъ того выходитъ, що на-
звा „Магазинъ церковный“ въ широкомъ зна-
ченю относиться може до институціи будучої,
а не теперѣшної. Теперѣшний — се только
одна частка будучого великого церковно-тор-
говельного институту. Въ дальшомъ поясненю
окажеся, що само слово „магазинъ“ має бѣльше
фигуральне, якъ реальне значене. Що нашъ
„Магазинъ церковный“ на теперь только торго-
влею згаданыхъ артикулōвъ властивои кон-
сумції церковнои трудитися може, — се вы-
плыває такъ зъ нашого економичного полож-
женя, якъ и зъ засадъ розумнои народнои го-
сподарки. У насъ, якъ вже на передѣ подне-
сено було, мало капиталовъ великихъ. Малі
капитали мусить у насъ роботи услугу вели-
кихъ, а се только въ той способъ можливе,
коли они скоро фруктификуються, — коли за-
кладный грбшь, вложений въ якій интересъ,
може предпріемцеви скоро повернутися. Огло-
дати малій капиталъ на фруктификацію по-
вольну, въ лѣтахъ, — се значило бы те саме,
що загороджувати дорогу до дальшихъ роботъ
економичныхъ. Знову-жъ ризиковнихъ, непев-
нихъ интересовъ намъ предпринимати не
вѣльно. Нашъ кождый крейцарь мусить бути
якъ найпевнѣйше улокований. Наша кожда
економична институція мусить почивати на
неварушеныхъ основахъ: має мати всю пев-
нѣсть, всю гарантію для свого истнованя. А се
вѣсть лише тогдѣ можливе, коли правдивий
рахунокъ вложено въ єи основу, — отже по-
слія засадъ: „только даю, бо только можу дѣ-
стати“, а въ торговельномъ взглядѣ: „только
купую, бо только можу продати“. Що нашъ
институтъ на такомъ правдивомъ, певномъ
обчисленю буде спочивати, — се окажеся при
выложеню пляну практичного переведеня на-
шого проекту. Поступаємо дальше въ объясне-
нію квалификації нашего институту.

Ознакою жизненности каждой економич-
ної інституції єсть вбуженье живого, реаль-
ного интересу у тої суспільності, на яку она
рефлектує, котрой она служити має, — значить,
що ти люде уважають яко свôй реальный ин-
тересъ — вступати въ зносины съ такою ин-

ституцію. А такимъ интересомъ для нашихъ церквей буде, коли нашъ „Церковный магазинъ“ буде имъ доставляти згаданыхъ артикуловъ по найдешевшой цѣнѣ и взглядно въ найлѣпшихъ сортахъ. Коли-жъ се буде ему можно? Тогдѣ, коли всѣ церкви обохъ нашихъ діецеазій будутъ тѣ артикулы бѣтъ него побирати. Въ якій-же способъ се статися може?

А въ той, що той інститутъ мусить зъ церковнои стороны бути привилейований, се есть оба наші ординаріяты, якъ львовскій такъ и перемислій, мусять оголосити, що только артикулы, походячі зъ того магазину, яко цѣлкомъ отповѣдній до святого ужитку, зостали апробованій и церквамъ зъ іншихъ рукъ сихъ артикулівъ побирати не вѣльно. А що ординаріяты радо таку дисципліну въ сѣмъ взгядѣ заведуть, нема чого сумніватися, — бо се имъ накаже высокій интересъ церкви, щобъ отъ неї отвернути профанацію, нею довго заховану власне зъ причини тыхъ артикулівъ, а по друге, взгядъ на ти дальши користи для церкви, який сей інститутъ їй принести має. Церкви поодинокї не будуть зъ свои стороны таکої установѣ не радї, бо въ томъ внову

есть ихъ интересъ, що они дѣстанутъ сї артикулы въ церковномъ магазинѣ такъ дешево и такой добрнй, якъ въ нѣякомъ ишомъ.

Но чи справдѣ буде мѣгъ нашъ магазинъ подавати сї артикулы по найнишой цѣнѣ? Кажемо аподиктично: буде мѣгъ. А то зъ причины способу его уладженя и веденя. Справдѣ, коли бъ намъ такій результатъ осягнути приходилося, — не то що, коли бы приходилося впровадити въ житье таку институцію, не опершия на ишу готову, истнуючу вже институцію, — могло бы легко показатися, що нѣ одно нѣ друге не есть до переведеня. Але на щастье мы маємо нашу „Народну Торговлю“. Нашъ магазинъ буде лишь окремымъ отдѣломъ при „Народнѣй Торговли“. Отже въ тѣмъ разѣ отпадаютъ вже кошты урядженя,

льше, кошты администрації будуть малень-
ї, незначній. Одинъ администраторъ въ ду-
бовной стороны, который бы контролю (кон-
трольный рахунки) въвъ надъ тымъ отдельомъ,
отбиравъ въ мысль инструкціи отповѣдній сор-
ы артикуловъ, въвъ переписку съ духовными
рядами, отбиравъ поквитованя за довершенній
платы, — се вся администрація. Всѣ ишій
инности сповнялись-бы персоналомъ „Народ-
ни Торговлѣ“. Она доставала-бы свой коми-
совий процентъ: була-бъ отже комисантомъ
для нашей институціи. Дальше, що всѣ арти-
кулы спроваджувались-бы только на замовленя,
до отсылались-бы по наибѣльшой части про-
то въ фабрикъ до спеціальныхъ мѣсцъ при-
значения, то выходитъ, що мы окромъ конеч-
ного складу для вина, нѣякихъ іншихъ скла-
довъ и магазиновъ, бодай на теперъ, для того
институту удержувати не потребуемо. Ще
льше: нашъ магазинъ має бути церковный,
тѣмъ тому що онъ трудаиться торго-

е только тому, що онъ трудыся въ
лею церковныхъ артикулôвъ, — онъ мае
ути магазиномъ церкви, значитъ, что онъ
тоитъ подъ опѣкою церкви, что органы
церковнїй нимъ не абы-якъ опѣкуются,
му въ помочь приходять, переймаючи
асть найблизшои розсылки доставленыхъ ар-
тикулôвъ, подѣлу межи сусѣднїй церкви. А се
се що означає въ экономичнôмъ взглядѣ? Що
столько уменшилося выдаткôвъ на админи-
трацію, — що артикулы могутъ бути о-
только вже дешевшій. Не въ конецъ що най-
ажнѣйше: нашъ магазинъ (взглядно Народна
Горговля) виступає на свѣтовомъ торзѣ яко
купець для заспокоеня потребъ не абы-якихъ,
до 3300 певныхъ консументôвъ, с. в. церквей!
Ни не вплине то, щобы найпершій фирмѣ,
найпершій фабрики, домы купецкїй предкладали
му свои оферты, просто ривализували, зни-
каючи колько ино можна цѣну? Не маємо жъ
мы отже цѣлкомъ певну подставу
твердини, що артикулы, побираній зъ
нашого магазину, мусятъ въ томъ
способѣ урядження и веденя дѣла, бу-
ги найдешевшій, и що конкуренція съ
нашимъ магазиномъ есть въ томъ
взглядѣ неможлива? Не силуємося при-
кладати тутъ проблематичного рахунку, бо хо-
чено оснувати нашу институцію и надѣвъ зъ
ней на цѣлкомъ певнôмъ обчисленю, поляга-
ючомъ на офиціяльныхъ датахъ, о котрї намъ
передъ введенiemъ въ житє, чи лѣпше для
зи введеня, постаратися буде треба, а то посред-
ствомъ нашихъ ординаріятôвъ, котрї — вѣ-
римо въ се крѣпко — съ цѣлою ласкавою
прихильностею до такого жаданя отнесутся.

Лаша Ташчекеевич

Данило Танячкевичъ.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Організація угорськихъ партій). Акція угорськихъ політичныхъ сторонництвъ не скончилася переведенемъ выборовъ до сойму: якъ генеральної і ладнаютъ свои силы воєнний до нового, такъ и проводники робжныхъ політичныхъ партій въ Угорщинѣ сконстатувавши результаты дотеперъшної акціи своего сторонництва въ бôльше або менше користномъ относительно здобутихъ мандатовъ посольскихъ, приносять до дальшої працѣ въ користь принципіївъ, виписанихъ на своихъ політичныхъ працяхъ. — Некористній результаты послѣднихъ выборовъ соймовихъ для сторонництва умбреної опозиції спонукали именно се сторонництво енергичної працї. Екзекутивный комитетъ земської опозиції, выдавъ именно об'єжникъ для членовъ партії, котрій виступали якъ кані, щобы надсылали ажъ до часу открытия всякий даний, що относяться до урядової політики, пресей и намовъ въ часъ выборовъ. Си данія є оттакъ комитетъ безпощадному судовому людности; но опозиція якъ сказано въ однімъ органѣ „мусить глядѣти, щобы не выгасавъ огонь и мусить дбати про дальнє вихідство въ выборцівъ“. — „Еси апостолы мусять безпечно ити въ всѣ округи и комітеты и тамъ повѣдувати про свободу и права всіхъ людей“. Екзекутивный комитетъ бажає перевести опозицію реорганізацію партії, и вкладає въ каждого съ проводниками окружної чи школинської обовязокъ, постаратися о якъ найбôльшій працѣ, а спôльностъ програмы и акціи можатись въ якъ найживѣйшихъ зношанняхъ групъ межи собою. - По оголошенню та програмы акціи, котра такъ въ цѣлости, якъ детайліяхъ представляє дуже поучаючій діалогъ точки, приступили члени комитету зарахованія а гр. Апоній, першій зъ помѣжъ своїхъ приїхавъ „пойшовъ въ народъ“ и явився межа місіонерями въ Вершець, щобы ихъ піддержати, а недовго потому поїхавъ опять въ та

и самой мисії до Араду. — Розуміємо, що опозиція не лишається позаду також партії вимушенихъ, котра подносять такі факти виникнені въ Дорогъ, де кавалерія веде убійство въбіорцівъ опозиційныхъ до голосування въ гнала. Выборцъ дорогской рѣшился вмомъ відмежить и партію правительственную, котра віддавно конституючі зборы въ Арадѣ, а іншій членъ збору піднесь при той случайності відчуття надѣї, щобы наспѣвъ честь спокойнаги и рефлексіи, и позаякъ опозиція звернула противъ всѣхъ справъ адміністративныкъ, відмежує правильный ходъ адміністрації, та відмежує такожь либеральне сторонництво отпоміжъ организуватись. — При всѣхъ змаганяхъ відраженіе, котре перенеслося на відмежує житъ, такъ, що аристократичній пропагандії опозиції зорвали всякий зношеннія сть цією аби не бути.

(Ческа школа въ Оломуцу.) Ческій общественіи
въ Оломуца зажадали бути якъ звѣстно оби-
вания публичной школы въ Оломуцу, съ чешкимъ
выкладовымъ языкомъ и внесли въ тѣо
поданье до оломунецкой рады громадскаго.
громадска откинула просьбу ческихъ родичей,
они мусѣли внести жалобу до правительства
школьной власти. Позаякъ правительство ратифици-
Чеховъ взглядило, внесла оломунецка ради-
мадска жалобу до административного трибунала,
который выдавъ въ той справѣ на засѣданіе
дня 2 н. с. липня рѣшеніе. — Административ-
ный трибуналъ признавъ Чехамъ справедли-
и откинувъ жалобу оломунецкой рады громадской
яко зовсѣмъ безъосновную. — Случай сей засѣданіи
аналогичный съ рускою школою народной
Львовѣ; — цѣкава отже рѣчь, кто показа-
яльнѣйшимъ, чи польско-львовска рада супротивъ
рускої, чи оломунецко-нѣмецка супротивъ
народности?

(*Дебата языкова въ дальматинскомъ сойму*)
На засѣданію дальматинскаго сойму въ дн. с. червня велася дебата надъ внесеньемъ до заведенія хорватской мовы въ публичныхъ урядахъ. Вице-президентъ сойму Цаповичъ зувавъ на практическую неможность переведенія внесения и предкладавъ перейти надъ это дневного порядку. Мимо его спротивленія завъ однакожъ соймъ се внесенье до офиціи спровозданія особной комисіи. — На тойже засѣданію принято такожъ одноголосно въ Бакотича въ справѣ змѣны розпорядженія министеріяльного зъ 20 цвѣтня 1854 въ змежі ституційномъ. Причиною сего бувъ цоста старости зъ Спалајто Конрада, который въ ставѣ сего розпорядженія засудивъ лѣкаря, ката и давнѣйшаго бургомистра.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Россійске правительство видѣло
но тому приказъ, щобы всѣ Нѣмцѣ, службѣ при желѣзницяхъ въ Россіи, найкоротшомъ часѣ приняли россійское правительство або покинули службу и выѣхали. Приказъ сей, хоть впрочемъ строгий, дасться однакожь тымъ землякамъ Россіи особливо-жъ при желѣзницахъ, где число Нѣмцѣвъ — головно прусскихъ жовнѣрѣвъ, що на случай войны легко утворити малый корпусъ, очи службу желѣзничну, могли бы имѣти приолугу непріятелева. Кромъ того очи цѣлыми родинами въ Россіи ико вѣданий, користуются тамъ воякими выѣздами, поносятъ жадныхъ тягаровъ, иже живуть на тамошнихъ жителѣвъ, которыхъ бокъ отбираютъ. Загроженій Нѣмецкого консула въ Кіевѣ о помочь, не мѣгъ нѣчого вдѣяти. Такъ отже то, приняти подданство, мусѣли службу, а зѣставши безъ кука хлѣба, черь вертати домовъ. — Погляди кн. Бѣлорусской народѣ въ звѣотныхъ сюнчліого выкликали прецѣ разъ въ созывѣ въ россійской праѣ. Петеръ Симонъ вменю: „Ось поглядъ кн. Бѣлорусской

России, ось чому германська політика переводить сть такою вытревалостю насампередъ рухъ дей мужскаго племени германскаго! "Хоче се на першій поглядъ видеси, дуже комично, то треба однакожъ признати, що гадка та, щобы запанувати въ цѣлѣ Россіи въ мирный спообъ, есть въ Нѣмецкій бѣ давна дуже закорѣнена. Скорѣе чи познѣше однакожъ пріїде Россія до того познання, що треба ставити опрѣвъ ворогови, що закрадаєсь якъ лисъ тихимъ ходомъ. — Въ Одесѣ убито жандармскаго офицера Гишденса. Зъ разу здавалось, що Гишденъ самъ убився; слѣдство однакожъ показало, що убийства докоринѣ якій Павловскій съ своюю любовницею въ цѣлѣхъ политичныхъ.

Франція. Въ Тонкінѣ має Франція вже нову вѣду за плечами. На радѣ министровъ залишилъ Ферри, що писала депеша, надѣшовши зъ Тонкіні, вице-король Тонгъ-Ли-Яненъ приказаъ збогти хинськимъ войскамъ, зосиласиши на те, що войско після угоды мало допера тоды уступили, коли буде урегулована границя. Французы повесили підъ Лянъ-Сонъ значну страту, магаючи напала на нихъ несподѣвано дуже пере-раненыхъ вношити 83 людей. Здається, що се бувъ подступъ Хинцѣвъ; они заключили угоду, щобы тымъ способомъ успокоити Французы въ дати имъ можнѣсть забрати въ части войско, а потому напала на нихъ отъ цѣлою силою. Французь послалъ Патенотръ дѣстставъ розказъ сей-часъ бѣльгії до Пекінгу и жадати тамъ до трехъ днівъ сatisfакцій. На случай неполучення сatisfакцій адміралъ Курбо доставъ розказъ блокувати бѣльгій хинській мѣсто побережжій и занять островъ Гайнантъ. Кромъ того Франція замахає значною сплати военною.

Англія. По Лондонѣ розйтися поголоска, що наколи представителій державъ не получать інструкцій зовѣтъ отмѣннихъ ѡтъ тенерівихъ, то цѣла конференція роздейде на нѣчомъ. Для Вадингтонасталася ситуація такъ трудною, що бѣльгії хавъ до Парижа, щобы особисто пред-ставити Ферруму, що предложеніе англійскихъ не можна нѣкакъ погодити съ поглядами другихъ державъ. Франція противитися предложенію Англії датого, що еп представителій доперва теперъ не реконююю право відомії доходівъ и розходівъ Египту, на подступъ чого сей край самъ може уладити своїмъ бюджетомъ безъ наражування довжниківъ на страту. Континентальній знову державы уважаюти предложенія Англії одностороннimi. Кромъ сего Россія и Туреччина мають ще свои политичній цѣлі, задля которыхъ противятся конфренції.

Египетъ. Зъ Египту надходять двѣ важнѣ ще не зовѣтъ певній поголоски. Після однії має Магді добуті Хартумъ тымъ способомъ, що цѣла залога перешла до его табору а христіане перешли на вѣру магометанську. Гординъ має бути въ рукахъ лженпророка, который однакожъ его пощадивъ. Після другою поголоскою ворохобники мали взяти мѣсто Дебахъ, въ ко-тромъ вирѣзали 300 людей.

НОВИНКИ.

Въ пяницю въ празникъ св. Петра и Павла вѣ-буде по полуночи прогулка львівськихъ Русинівъ "на Погулянку", котрои устроеными зани-маются: Товариство рускихъ дамъ, Руске Касино и Академіческий Кружокъ. Комитетъ занимаючій се устроеными той прогулки, запрошує всѣхъ львівськихъ Русинівъ до якъ найчисленнѣйшої участії.

— Зъ Лопатини одержуємо ѡтъ нашого Ви. дони-сувателя суму вѣдомостъ. Дня 5 л. линия вы-бухъ середъ дая зъ неосторожности дѣтей по-жарѣ въ мѣстечку Щуровичахъ и зналицѣ цѣле маїже мѣстечко. Згорѣла такожъ церковь, приходскій будинокъ, костель. Зъ цѣлого мѣстечка линію толькъ мешкане лат. пароха и колька-найць хатъ. Ратунокъ бувъ малый зъ причини, що люди були въ полі. Розшука велика. Колька-сость родинъ остало безъ притулку.

— Убийство жандарма. Жандарма Салетника зъ Монастириськъ, що експортавъ въ ночь дуже не-безпечного злодія Ганишевскаго зъ Гуты новои напавъ сей-же несподѣвано и убивъ ударивши его колька разбѣтъ въ голову жѣлѣзками, которими бувъ скованъ. Ганишевскій утѣкъ, а власти слѣдять теперъ за нимъ.

— Що о поїзді. Шкоды, якій поїздъ въ вѣдомості Галичинѣ наробила, суть далеко страшнѣйши, якъ се можна було догадувати. Особливо въ Жу-равнѣ спустощена такъ величезн, що якъ мавъ сказать дѣтъ Верещинській, членъ виблѣу кр., который туда єздивъ, що анѣ жителі анѣ худоба безъ помочи не можуть устояти при житію. Въ поїздѣ станиславовскому есть 18 громадъ, въ которыхъ $\frac{1}{3}$ грунтівъ були зовѣтъ залити водою и зъ которыхъ вода зовѣтъ змила засѣви. Въ бо-брекії поїздѣ есть 10 громадъ зъ 3000 мор-гами землі зовѣтъ спустощено. Въ захѣдной Галичинѣ шкоды здається ще бѣльгій, однакожъ нѣ-где не суть ще докладно обчисленій. Министеръ Земляковскій єздивъ въ стороны дѣткіній поїзд-ю и зложивъ дні 4 с. м. у цѣсаря докладне справоозданіе. Цѣсарь розвѣдавши се вѣтъ, за-явивъ, що даетъ лиши на разѣ 8 000 зр. зъ вла-сною калиты, але коли-бѣ сего потреба вимагала, то бѣ охотно дастъ и бѣльгіе. Въ слѣдъ за тимъ визначило и правительство 100,000 зр. запомогти. Комитетъ ратунковій несутъ всію помочь; треба однакожъ признати, що комитеты въ захѣдной Галичинѣ займаються несеньємъ помочи далеко

ревнѣшне, якъ у насъ. Подобно же напливаютъ и складки далеко бѣльгіе въ захѣдной Галичинѣ якъ вѣдомості.

— Зъ Добромилья пишуть намъ: Вычитавши въ "Дѣлѣ", коли сель въ поїздѣ Городенському перешло въ жидовской руки, зробивъ и подобный статистичній визъ зъ поїздѣ Добромильскаго. На власності закупленій жидами села: 1. Княжо-поль, 2. Березка, 3. Явріякъ рускій, 4. Добра рустильна, 5. Розпуть, 6. Ростоки, 7. Брежава, 8. Добринка, — а въ поїздѣ взятіи ними ѡтъ шляхти села: 9. Боневичъ, 10. Городиска, 11. Нове мѣсто, 12. Посада новомѣська, 13. Комаро-вичъ, 14. Крамбівичъ, 15. Передѣльници, 16. Губичъ, 17. Лодинка (бѣльгія поїздѣ Тышковскаго), 18. Лѣмна (бѣльгія Тышковскаго), 19. Ямна горна (бѣльгія Тышковскаго), 20. Ямна дольна (бѣльгія Тышковскаго), 21. Рыботичъ (бѣльгія Тышковскаго), 22. Сунична и 23. Грозвоза. (Столько менѣ нѣ певно звестъ.) На вѣткій способомъ въ жидов-скихъ рукахъ було-бы сель далѣко бѣльгіе, коли бѣ не то, що богато сель есть камераль-ныхъ и шляхта не може ихъ "пропуцувати"...

— Въ Станиславовѣ скончавша испытъ зреїстости въ гімназії дні 2 л. липня ѡтъ проводомъ ц. к. советника школицького о. Вац. Ильницкого. Зъ 8 учениковъ Русинівъ, що сѣдали до испыту, зложили їхъ ото: 1) Филиповичъ Евгеній съ бѣльгіемъ; 2) Литвиновичъ Михайло, 3) Лопушаньскій Іванъ, 4) Романовскій Димитрій, 5) Рубчикъ Іосифъ, 6) Стемпурскій Николай; одинъ мас по-правити по вакаціяхъ, одинъ по поѣздѣ. Одинъ не сѣдавъ до испыту. На науку руского языка учащихъ кромѣ 8 Русинівъ ще два Поляки въ здали попытъ зреїстости съ похвальнимъ успѣхомъ въ языцѣ рускому.

— ѡтъ Туркіи пишуть намъ: Доношу о результатѣ выборовъ до ради поїздової въ Туркї зъ сельской курії. Сего разу прийшло до якогось нѣбъ компромису меже партію рускою а польскою — и выборы переведено одноголосно. Выбрано слѣ-дуючихъ Русинівъ: 1. о. Григорія Чайковскаго пароха зъ Бѣлгії, 2. о. Щасного Саламона, пароха зъ Комарникъ, 3. о. Михаила Прухицкого, пароха зъ Туркіи, 3. о. Максима Калиничъ, цароха зъ Жукотини, 5. о. Корнія Яворского, пароха зъ Лѣмною, 6. п. Григорія Харака, ц. к. адьюнкта судового зъ Борынѣ, 7. п. Николая Шайдзицкого господара зъ Высокца нижнього, 8. п. Ісидора Пасѣчинскаго, господара зъ Задѣльска, 9. п. Стефана Тырика, господара зъ Бережка, 10. Юрка Дыбача, господара зъ Дзвиняча — а двохъ Поляківъ: 11. п. Бронислава Осоховскаго зъ Боберки и 12. п. Альберта Стрѣлецкого зъ Комарникъ. Якій буде дальшій выборъ и якій хо-сентъ зъ того компромису, — донесу въ своїмъ часі.

(ОМТ.) Зъ Бучача пишуть намъ: Вчера дні 3 л. липня вѣбувало въ Бучачі выборы зъ меншихъ поїздостей до ради поїздової. Мѣсцемъ выбору було ц. к. старостство (!!). Зъ нашихъ священниковъ бачивъ я оо. Юл. Левицкого зъ Жизномира и Скалиша зъ Задарова. Около 200 селянъ заповнили дорогу ѡтъ моста до староства, а коло кожного выбори крутили ѿ найменше два за-пинени и захранили ѡтъ агитациії нехристы-евреї. Въ заїздномъ домѣ Вальтера заставлено столы; поодинокій выборцѣ то входять туды, то виходять зъ ѡтти. Надѣхавъ п. Волянський, посоль до сому зъ округа бучацького. Факторъ Бораль, еврей, крикнувъ: "Vivat jasne Wielmožny pan Wołanski!" За нимъ другій нехристы почали ру-чати "vivat!", мовъ підрѣзаній барабани. На подвѣрою ц. к. старостства сконцентрувалася агитация: бу-чацькій бувністъ Штернъ, інспекторъ Нецкій, бувшій заступникъ (не въ ліхій часъ згадуючи) русукального банку Мержинській, ц. к. возньий ѡтъ ц. к. староства и вся прочая ѡтъ ради поїздової и уряду громадскаго, — все тога тракту-вало выборици цигарами и водили съ ними по підъ боки. Прислухувавася и агитация. На у-стахъ кожного лишь два имени: "Волянський" и "Целецкій", — мѣжъ тими двома панами ѡтбувався поединокъ. На картцѣ п. Волянського були виписани які кандидати: п. Волянський, о. Ів. Олесницкій зъ Переяловоки, о. Андр. Стоганчикъ зъ Усти зеленого и сѣмь селянъ (майже самі вѣдомості), а мѣжъ ними ославленій Іванъ Мана-стырський зъ Кіїданова. На картцѣ же Целецкого стоявъ на першомъ мѣсці п. Целецкій, дальше о. Ів. Олесницкій а впрочемъ селяне. Повѣдають, що п. Целецкій вигнавъ у своїхъ селъ жида зъ коршми — хороше дѣло! — заложивъ оклешникъ християнській, чоловѣкъ поступовий, елементъ опозиційний въ радѣ поїздової... П. Волянський завѣвъ до ового села Рѣпницѣ чотири Фелицианки, умѣтвиши ихъ конецъ села въ зреставрованій дѣбрской хатѣ для паробківъ, виарендувати жи-дамъ свою села Рѣпницѣ, Поморцѣ, Переїмѣстье, — впрочемъ посоль на соймъ шамбеланъ, "подо-лякъ" чистої крові и міліонеръ. Розумѣєся, картка п. Волянського побѣдila, — и буде, якъ бувало...

— Зъ Долининого пишуть намъ: Выборы до долининской ради поїздової випали для курії сельской и для Русинівъ дуже користно. Выбрали оо. Доро-жинський, Заячківський, Коляновський, Рошкевичъ и Ружицкій, господарѣ Гладунъ, Дарбѣвъ, Ды-динъ и Патрій и гуманітный властитель добръ Ма-заракій.

— Зъ Стрыя пишуть намъ: Помимо досить силь-но звъорганизованої контрапрѣтиції польской церкви при выборѣ зъ курії сельской до ради поїздової всі кандидати руского комитету дуже значною бѣльгією голосували. Выбрали 7 священ-никівъ, зъ селянъ и Дра Корнила Меруновича зъ Сколёго, — самыхъ людей широкого патріотизму. Комитетъ ратунковій несутъ всію помочь; треба однакожъ признати, що комитеты въ захѣдной Галичинѣ займаються несеньємъ помочи далеко

ще "pisać na Bergdugosz". За Стрыянъ цѣлый ру-скій край певний, що при другомъ, при третьомъ и при десятому выборѣ показуются такъ славно, якъ першимъ разомъ. Ред.)

— Зъ Добромильського пишуть намъ: Результатъ выбору до нашої ради поїздової зъ курії сельской вже Вамъ звѣтний. Отт вѣтвіть, що вертали зъ Добромильи "ѣтъ выбору", довѣдавши ѿ дѣї цѣкавого и спішшу подѣлитися тимъ съ Ви. Читателями "Дѣла". "Кого мы выбрали?" — говорили намъ вѣтвіти выборцѣ, — "не знаемо... Мы увѣшили до салѣ; заразъ полиція приїхала намъ якіє карточки и казавъ подати. Ми такъ зробили — и по цѣлой нарадѣ. Нѣкого нѣчому не противився. Выбрали п. Тышковскаго и ѿ їхъ 3 дѣ-личъ, 6 селянъ и 2 священники. До выборівъ привезли двѣ бочки пива. Везли такъ, що мы ви-дили и гадали, що то для насъ. А по выборѣ не дали намъ пiti, а сама (тутъ слѣдуетъ ештетонъ, котрої неприлично повторити) випили. Навѣть за "картки" не дали намъ напитися пива..."

— Выборы до ради поїздової. Въ Перемышля-нахъ выбрано до ради поїздової маршалка Гилья-ра Третера, о. Романа Концевича, Кароля Шилайба адьюнкта судовъ, Францика Обмінь-скаго геометру поїздѣ, Ісидора Тарнавскаго вѣ-стителя реальности, Кароля Лавзерсвальєра и Филипа Фінка — оба колоністи — а на послѣдокъ господаревъ: Людвіка Бѣльскаго, Ів. Свѣр-чинського, Теодора Кушніра, Виктора Лущинь-скаго и Тимка Лукавецкого. Въ Чортківѣ выбрано зъ групи малыхъ поїздостей Івана Гно-инського власт. бѣльгії. На вѣтвіи зъ Свидови и 11 селянъ, переважно вѣтвіи зъ рѣжихъ гро-мадъ. Зъ 12 рускихъ священниківъ, котрій канди-дували, не выбрано анѣ одного. — Въ Снятинѣ выбрано 4 с. м. до ради поїздѣ. зъ групи малыхъ поїздостей: барона Ів. Капри, дра Николая Кри-зовівича власт. добръ, о. Михайла Кобриньскаго руского священника, Мартина Хоржемскаго, судію поїздової, Дмитра Гриника, Николая Филипчука, Олексу Маковійчука, Федора Юраха, Семена Сте-фаника, Михайла Скрипника въ Іос. Антоневича; всѣ съмъ послѣдній суть властителями реальності.

— Выборы до сому въ Чернівцяхъ. Якъ доно-сять зъ Черновець до польскихъ газетъ, поста-новили выборцѣ Поляки на передвиборчому зборѣ одноголосно поширати кандидатуру дотечершнаго маршалка краевого Поляка п. Кохаловскаго и со-вѣтника судового Русина п. Винницкого. Після тихъ самихъ вѣтвій будуть поширати са-хихъ кандидатовъ такожъ и выборцѣ Русини.

— Ревізія. Въ Збражії вѣбувало сімь дніми

ревізія въ щевції п. Олекою Залуского, звѣтного по процесу Ольги Грабарь. Залуского підозрѣва-ють о тайній агитациї. При ревізії не знайдено нічого незаконного.

— Програма вандровки рускою молодїжю въ горы

вийшла сімь дніми зъ печатнѣ товариства імені

Шевченка. П. Іванъ Франко уложивъ "Вандр-овичу лѣтописъ" хорошимъ, мѣсцями правдиво-гумористичнимъ стахомъ. При кінці подана програма вандровки:

Комитетъ устроючій вандровку рускою молодїжю въ р. 1884 має честь заявити П. Т. участникамъ, що поробивъ приготованія для му-зикально-декламаторскихъ вечерківъ, сполученыхъ съ їхніми а по можності съ танціями и за-бавами товарищими въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ:

въ Дрогобичі дні 27 липня

"Корчинѣ" 30

худневої Франції въ загалѣ панує незвичайна спека и се здається есть причиною, що холера взма-гається.

Ректоратъ школы политехнической у Львовѣ розписуетъ конкурсъ до конца серпня 1884 р. въ цѣли ободженія двохъ посадъ асистентовъ въ тутешній ц. к. школѣ политехнической, а именно при катедрахъ будоў та роботъ водныхъ и хемії загальнії. Тѣ посады, съ которыми есть сполучена платна 600 ар., будуть наданій черезъ колегію професоровъ на часъ отъ 1 жовтня 1884 до конца вересня 1886 р. Подана повинність вноситься до колегію професоровъ черезъ ректо-ратъ.

Вѣсти Аепархіяльни.

Зъ Аепархіи Львівской.

Отпустку получили: оо. Ив. Билинський пар. Плавча, Теофіл Томашевский пар. Мишковець, Іос. Величковскій пар. Чертежа, Юліанъ Радкевичъ кап. Куликова, Мих. Семеновъ сотр. Станиславова, Іос. Домбровскій пар. Клювінець, Володим. Билинський сотр. Тысмениць.

На конкурсе розписаній: парох. Дрищъ въ съ прилученными Урманъ и Волица дек. бережанскаго; парох. Хотинъ съ прилуч. Загорбъ дек. каляускаго; парох. Милованъ въ съ прил. Юркевича дек. устечкого; парох. Дусанѣвъ дек. наравівскаго; капел. Тростянець дек. подгасецкого; капел. Чабарбка дек. гусятынскаго; всѣ на-данія приватного. Капел. Фиткѣвъ дек. надвір-ніяского, кап. митроп. ординаріята. Речинець до 28 л. серпня 1884.

Введеній въ душпастирскій посады оо. Петро Гумакъ яко сотр. въ Сосновѣ, дек. подгасецкого; Ив. Волянський яко завѣд. въ Яблоновѣ.

Одноразову запомогу получивъ о. Теодоръ Джулинський капел. Турбочки, въ сумѣ 70 зр. зъ фонду религії.

Душпастирскій посады получили: оо. Зен. Шепаровичъ сотруд. Тейсирова получ. прив. сотр. въ Колодбѣць дек. тысменицкого; Володим. Петрушевичъ получ. посаду провиз. оповѣдника архікатедрального; Лука Бобровичъ перваго сотруд. викарія архікатедрального; Титъ Войнаровскій посаду другого сотруд. викарія архікатедрального.

Зъ Епархіи Переяславской.

Въ пропозицію принятій: На парохію Задіска воли, дек. ярославскаго: оо. І. Ив. От-то зъ Липовца, Іларій Туна зъ Замѣхова,

ІІІ. Іларій Купцель зъ Ялового, 4. Юліанъ Гладиловичъ зъ Любачева, 5. Романъ Кмицікевичъ зъ Завадки, 6. Алекс. Стецишинъ зъ Лещоватого, 7. Єміл. Гриневецький зъ Нароля, 8. Никол. Бачинський зъ Порѣча грунтъ. На парохію Медве-жа, дек. дрогобицкого: оо. І. Дрѣ Йосифъ Чер-люнчакевичъ зъ Кракова, ІІ. Петро Ільницький зъ Шандровца, ІІІ. Єронъ Борковскій зъ Теречи, 4. Волод. Бѣрецький зъ Радошиць, 5. Ігна. Гвоздовичъ зъ Яворника, 6. Іва. Париловичъ зъ Росто-вича великої, 7. Іва. Сиротинський зъ Лѣвчи, 8. Василь. Фидикъ зъ Розлуча, 9. Мих. Залитачъ зъ Честини, 10. Юліанъ Платекъ зъ Татаръ, 11. Корн. Лодинський зъ Бахноватого, 12. Іва. Сѣ-ледіць зъ Нѣсокъ, 13. Мих. Щиба зъ Горянки, 14. Генрихъ Ільницький зъ Унятич, 15. Іларій Купцель зъ Ялового, 16. Іларій Туна зъ Замѣхова, 17. Іва. Татомиръ зъ Спирнѣ, 18. Іва. Козакъ зъ Синявки, 19. Юл. Билинський зъ Нагуевичъ.

На парохію Лазы, дек. ярославскаго: оо. І. Андрей Гайдукевичъ зъ Святої, ІІ. Філ. Подолинь-скій зъ Висоцка, ІІІ. Юл. Низовий зъ Яворова, 4. Іва. Козакъ зъ Синявки, 5. Романъ Кмицікевичъ зъ Завадки, 6. Алекс. Стецишинъ зъ Лещоватого, 7. Теодосій Лехицький. — На парохію Чорне, дек. дукоцького: оо. І. Гавр. Гнатишакъ зъ Горової, ІІ. Дави. Ядошъ зъ Смерека, ІІІ. Єміл. Юрчакевичъ зъ Рахвалида.

Отпустку для поратованія здоровя получивъ о. Йосифъ Чичиловичъ, парохъ Ожомлѣ, дек. судо-во-вишненскаго.

П. Омелянъ Дудровичъ, укінченый богословъ Переяславской епархіи, получивъ отпустку до львів-ской архіепархіи.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Андрей Павлусевичъ, півець церковный и писарь громадскій въ Париши, членъ общества Качковскаго и Бурсы св. о. Николая въ Станиславовѣ, щирый патріотъ рукій, упокоився дні 4 л. липня о. р. въ 67 роцѣ життя. Вѣчна ему пам'ять!

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (58-?) поручас

Порошокъ дамскій парижкій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и власного выробу по 40 кр.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНОЕ

для Галичини и Буковини,

зарегистроване общество съ неограниченою порукою.

еконтуе власні вилосовані листы, купоны, такожъ всякий купоны отъ державныхъ ефектовъ и заставныхъ листовъ, удѣляє пожички за ги-потекарнимъ обезпеченіемъ.

Есконтує вексель, принимає грошевій вкладки:

а) на книжки щадничій по 6%; б) на текучій рахунокъ (conto currente) за 30-, 14- и 3-дневнимъ виловѣдженіемъ по 6%, 5% и 4%.

ЗАСТАВНИЧІЙ ОТДѢЛЬ

того-жъ Заведенія удѣляє пожички на заставы, а именно: цѣнній ефекти, догоцінності, вироби фабричній и ремесній и всякий предметы, маючі цѣнність.

Бюро Заведенія въ власномъ домѣ при улицѣ Орменської н-ръ 2, 1054 (7-24)

КОВЗАРЬ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Книжочка I.

Выборъ найкрасишихъ поезій Шевченковыхъ для молодежі русской (сторона 96) съ портретомъ поета и вступиці словомъ.

Однъ примѣрникъ зброшуваний коштує 30 кр. (спъ почт. перес. 45 кр.) — оправлений въ полотно 40 кр.

Кто купує наразі 9 прим. за готовку достає 1 дароч. Замовляє можна черезъ редакцію „Дѣла“, „Зоря“, „Буковини“ и „Нового Зеркала“.

1054 (7-24)

„СТАТУТЬ ЧИТАЛНЪ“

вразъ съ

поданьемъ до ц. к. Намѣстництва выдало товариство „Просвѣт“ и продає по слѣдуючихъ цінахъ: 5 примѣрникъ Статутовъ и 1 примѣр. поданія ц. к. Намѣстництва (безъ пересылки почт.) 20 кр.

Товариство „Просвѣт“ ул. Скарбовска ч. 2.

Желѣзниця льокальна Черновецко - Новоселецка.

ОТВОРЕНЬЕ РУХУ

Дня 12 липня 1884 наступить отвореніе руху на желѣзниці льокальній Черновецко-Новоселецкій зо стаціями: Жучка, Садагура, Магала, Бояны и Новоселиця.

Всѣ стації суть урядженій для руху особового и всякихъ пересылокъ, именно: пакунковъ звичайнихъ, поспѣшнихъ и товаровъ, винявши Магали, которая есть лишь пристанкомъ для перевозу особъ и пакунковъ.

Рухъ на релѣзници льокальній Черновецко-Новоселецкій отбувається на силѣ постановленъ Регуляміну Руху зъ 1 липня 1874 Ч. 75. д. п. п. и додатковыхъ розпорядженъ, на сколько ц. к. Власть Надзыраюча дозволить винятковій розпоряджені.

Прійманье и транспортъ особъ, якъ такожъ и пакунковъ буде отбуватися всѣми маючими курсувати поездами, котрій спеціально вичисляє оголошений регуляминъ везды.

Пересылки поспѣшний и фрахтовий будуть прійматися и выдаватися въ речинцахъ експедиції, котрій означить окреме оголошеніе.

Для руху перевозового товарівъ зъ желѣзницѣ льокальній Черновецко-Новоселецкій на линію Львівско-Черновецко-Яску и на вѣторотъ постановляється отповѣдно до дозволенія Високого ц. к. Министерства торговли слѣдуючій обсягъ часу до речинцівъ доставы, означенихъ въ регулямінѣ: для пересылокъ поспѣшнихъ 12 годинъ, для пересылокъ фрахтовыхъ 24 годинъ.

Транспортъ товарівъ експльодуючихъ для особъ приватнихъ не дозволяється.

Регуляминъ руху, якъ такожъ тарифа везды для особъ и транспорту пакунковъ, находиться на стаціяхъ до перегляду. Тарифу можна дѣстати по цѣнѣ 50 кр. за примѣрникъ на всѣхъ стаціяхъ желѣзницѣ льокальній Черновецко-Новоселецкій, на стаціяхъ желѣзницѣ Львівско-Черновецко-Ясской отъ Сучавы до Львова, якъ такожъ въ Центральному Зарядѣ желѣзницѣ Львівско-Черновецко-Ясской въ Вѣдни и въ Дирекції Руху сеі-же желѣзницѣ у Львовѣ. Регуляминъ Руху видається за зверненiemъ коштovъ накладу.

Въ Вѣдни, дnia 26 Червня 1884.

Рада Надзыраюча
желѣзницѣ льокальній „Черновецко-Новоселецкої“.

Товариство ц. к. упр. желѣзницѣ
Львівско-Черновецко-Ясской,
заряджуюче рухомъ желѣзницѣ льокальній Черновецко-Новоселецкої

1133 1—1

